

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/11660 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 29 juli 2005 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van appellant ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juli 2005, verzonden op 2 augustus 2005, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 augustus 2005, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 september 2005 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt appellant dat de rechtbank, door te overwegen dat het bij haar bestreden besluit weliswaar een inmenging in het familie- of gezinsleven van appellant, als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), oplevert, doch dat deze gerechtvaardigd is, gelet op de ernst van het door hem gepleegde misdrijf en dat niet is gebleken van objectieve belemmeringen om het gezinsleven met zijn kinderen buiten Nederland uit te oefenen, heeft miskend dat van zijn kinderen, die in Nederland zijn ingeburgerd, dan wel alhier zijn geboren, niet kan worden gevergd hem te volgen naar Vietnam.

2.1.1. De grief kan niet leiden tot het ermee beoogde doel. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 6 augustus 2003 in zaak no. 200302605/1; JV 2003/433), leidt de strikte scheiding tussen asiel en regulier die volgt uit de systematiek van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) ertoe dat de toepassing van artikel 8 van het EVRM, behoudens in het kader van een vergunning, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, van de Vw 2000, dient plaats te vinden in de procedure omtrent een reguliere vergunning en bestaat geen grond om te oordelen dat die scheiding niet geldt ingeval van intrekking van een verblijfsvergunning asiel. De in dat geval mogelijk aan artikel 8 EVRM te ontleen aanspraken nopen daar niet toe. Met de mogelijkheid in voorkomende gevallen de betrokken vreemdeling een verblijfsvergunning regulier te verlenen ter eerbiediging van artikel 8 EVRM, is de bescherming die deze bepaling beoogt te bieden voldoende gewaarborgd.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient met verbetering van de gronden waarop die rust te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter,
en mr. A.W.M. Bijloos en mr. D. Roemers, Leden,
in tegenwoordigheid van mr. J.M.J.W. Dreessen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

w.g. Dreessen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 januari 2006

359.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,